

Sygnatura akt V GC 305/12

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Konin, dnia 15-03-2016 r.

Sąd Rejonowy w Koninie V Wydział Gospodarczy w następującym składzie:

Przewodniczący: SSR Iwona Szczepańska

Protokolant: p.o. sekretarz sądowy Malwina Lisowska

po rozpoznaniu w dniu 15-03-2016 r. w Koninie

na rozprawie

sprawy z powództwa M. S. (1), M. L.

przeciwko L. D.

o zapłatę

I. utrzymuje w mocy wyrok zaoczny Sądu Rejonowego w Koninie z dnia 17.10.2012r. w sprawie o sygn. akt V GC 305/12, w części zasądzonej kwotę 23.129,75 zł (dwadzieścia trzy tysiące sto dwadzieścia dziewięć złotych 75/100) z ustawowymi odsetkami od kwot:

- 21.500,00 zł od dnia 07.04.2012r. do dnia zapłaty,

- 1.629,75 zł od dnia 14.06.2012r. do dnia zapłaty,

II. uchyla wyrok zaoczny Sądu Rejonowego w Koninie z dnia 17.10.2012r. w sprawie o sygn. akt V GC 305/12, w części zasądzonej kwotę 1.648,20 zł (jeden tysiąc sześćset czterdzieści osiem złotych 20/100) z ustawowymi odsetkami od dnia 14.06.2012r. i w tym zakresie powództwo oddala oraz uchyla postanowienie o kosztach zawarte w wyroku zaocznym,

III. nakazuje powodom M. S. (1) i M. L. solidarnie zwrot na rzecz pozwanego L. D. wyegzekwowanego świadczenia w kwocie 2.153,73 zł, odmawiając zwrotu wyegzekwowanych kosztów postępowania egzekucyjnego,

IV. zasądza od pozwanego na rzecz powodów kwotę 3.734,64 zł tytułem zwrotu kosztów procesu.

SSR Iwona Szczepańska

Sygn. akt V GC 305/12

UZASADNIENIE

Pozwem wniesionym w dniu 14 czerwca 2012r. powodowie M. S. (1), M. L. żądali zasądzenia od pozwanego L. D. kwoty 24.777,95 zł. wraz z ustawowymi odsetkami od kwoty 21.500,00 zł. od dnia 07.04.2012r. do dnia zapłaty, od kwoty 1.629,75 zł. od dnia wniesienia pozwu do dnia zapłaty oraz od kwoty 1.648,20 zł. od dnia wniesienia pozwu do dnia zapłaty i kosztami postępowania.

W uzasadnieniu wskazali, iż w dniu 16 marca 2012r. zakupili na aukcji internetowej P. (...) pojazd marki R. (...) o nr rej. (...) za kwotę 21.500,00 zł. Po jego przywiezieniu do siedziby powodów okazało się, że zakupiony pojazd ma powymieniane części na uszkodzone, nienależące wcześniej do tegoż pojazdu. Uszkodzenia te nie miały związku z

kolizją, czego powodowie nie mogli stwierdzić z chwilą odbioru, bowiem części te były zamontowane pod plastikową osłoną silnika. Pojazd miał inną, niż w dniu wystawienia na aukcji skrzynię biegów, inny silnik z wtryskami paliwa, turbinę doładowania, opony, wraz z felgami oraz skradzione webasto. W/w uszkodzenia i braki zostały ujawnione po przywiezieniu pojazdu i rozpoczęciu naprawy, po czym zostały przeprowadzone oględziny pojazdu przez niezależnego rzeczoznawcę. Powodowie po rozpoznaniu uszkodzeń i brakujących elementów wystąpili do pozwanego z pismem zawierającym odstąpienie od umowy i wezwanie do zapłaty. Pozwany w odpowiedzi zakwestionował podstawy dochodzonej należności. Nadto, powodowie wskazali w uzasadnieniu pozwu, iż ponieśli koszty transportu pojazdu oraz parkingu i zabezpieczenia pojazdu w związku z czym domagają się kwoty 1.629,75 zł. tytułem kosztów transportu oraz kwoty 1.648,20 zł. tytułem kosztów parkingu i zabezpieczenia pojazdu.

Wyrokiem zaocznym z dnia 17 października 2012r. Sąd zasądził od pozwanego na rzecz powodów kwotę 24.777,95 zł. z ustawowymi odsetkami od kwoty 21.500,00 zł. od dnia 07.04.2012r. do dnia zapłaty, od kwoty 1.629,75 zł. od dnia 14.06.2012r. do dnia zapłaty, od kwoty 1.648,20 zł. od dnia 14.06.2012r. do dnia zapłaty, w pkt II wyroku zasądził od pozwanego na rzecz powodów kwotę 2.122,39 zł. tytułem zwrotu kosztów procesu oraz nadał wyrokowi w pkt I i II rygor natychmiastowej wykonalności.

W sprzeciwie od wyroku zaocznego pozwany wniósł o uchylenie zaskarżonego wyroku w całości i oddalenie powództwa w całości oraz zasądzenie od powodów solidarnie na rzecz pozwanego kosztów postępowania, w tym kosztów zastępstwa procesowego oraz kosztów poniesionej opłaty od pełnomocnictwa w wysokości 17 zł. Nadto, wnieśli o zawieszenie nadanego zaskarżonemu wyrokowi zaocznemu rygoru natychmiastowej wykonalności, bowiem w dniu dokonywania doręczenia pozwanemu przesyłki sądowej przebywał on wraz z żoną na Chorwacji.

W uzasadnieniu sprzeciwu pozwany kategorycznie zaprzeczył, jakoby dokonywał w oferowanym na sprzedaż pojeździe jakichkolwiek zmian, jak również nie zgodził się z twierdzeniem, że opisany pojazd w ofercie ogłoszonej za pośrednictwem portalu, którego administratorem jest (...), w jakimkolwiek zakresie różnił się od tego nabytego przez powodów. Dodatkowo wskazał, iż kwestionuje podstawy żądania przez powodów należności za koszt parkingu i zabezpieczenie, bowiem skoro powodowie składają oświadczenie o odstąpieniu od umowy powinni zwrócić przedmiot umowy pozwanemu, jak i koszt transportu nie został przez nich wykazany.

Postanowieniem z dnia 4 stycznia 2013r. Sąd oddalił wniosek o zawieszenie rygoru natychmiastowej wykonalności, z uwagi na okoliczność, iż podnoszone argumenty w sprzeciwie nie wywołują na obecnym etapie postępowania wątpliwości, co do zasadności wyroku zaocznego oraz pozwany nie wykazał, aby przebywał wraz z żoną w Chorwacji od dnia 13.07.2012r. do dnia 30.07.2012r., kiedy doręczano korespondencję z Sądu.

W odpowiedzi na sprzeciw pozwanego, powodowie podtrzymali żądanie pozwu oraz zgłaszane wnioski dowodowe, wskazując, iż skorzystali z uprawnień przysługujących im z tytułu rękojmi za wady fizyczne sprzedanej rzeczy.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Strony niniejszego postępowania są przedsiębiorcami.

Dowód: wyciąg z (...) pozwanego (k. 173), zaświadczenie o wpisie do ewidencji działalności gospodarczej powodów (k. 156- 157).

Powodowie w dniu 2 maja 2011r. zawarli z (...) POMOC S.A. w W. umowę o świadczenie usług drogą elektroniczną za pośrednictwem platformy (...) POMOC (...). Niniejsza umowa określała zasady udostępniania przez (...) Pomoc - (...) w celu umożliwienia Oferentowi składania ofert zakupu przedmiotów, o których informacja zamieszczona została na tejże Platformie P..

Dowód: umowa o świadczenie usług drogą elektroniczną za pośrednictwem Platformy (...) POMOC (...) (k. 122-128, 139-157).

Powodowie na platformie aukcyjnej (...) mogą zapoznać się z samochodem oraz opisem uszkodzeń powstałych podczas kolizji. Do tego mogą zaznajomić się z załączonym kosztorysem naprawy i wszystkimi zdjęciami, które robi rzeczoznawca, gdy jest na oględzinach pojazdu. Na bazie tych opisów i zdjęć, które są umieszczone na platformie składają ofertę zakupu pojazdu.

Przy zastosowaniu wyżej opisanej procedury powodowie, za pośrednictwem platformy aukcyjnej Platforma Pomoc O. (...) wylicytowali powypadkowy pojazd marki R. (...) o numerze rejestracyjnym (...), nr VIN (...), nr silnika (...), należący do pozwanego. Pojazd ten uległ uszkodzeniu na trasie A4 pomiędzy D. a Z.. W opisie oferty nie znajdowała się informacja o uszkodzonym silniku, wtryskiwaczach, skrzyni biegów, braku webasta, które podgrzewa silnik. Po skończonej aukcji, właściciel pojazdu, który wystawił pojazd na sprzedaż otrzymuje informację kto dokonał zakupu. Powodowie, po nawiązanych kontakcie z pozwanym ustalili termin odbioru auta.

Dowód: wyciąg z konta aukcyjnego należącego do powodów (k. 5-7), oferta aukcyjna nr (...) (k.158- 167), dowód rejestracyjny pojazdu (k. 9-9v), częściowo zeznania świadka H. F. (k. 232), zeznania powoda M. S. (1) (k.312-313v), pismo (...) sp. z o.o. w W. (k. 191), zeznania pozwanego L. D. (k.313v- 314),

W związku z powyższym, pozwany wystawił fakturę VAT nr (...) w dniu 16 marca 2012r. na kwotę 21.500,00 zł.

Dowód: faktura VAT (k.8), zeznania pozwanego L. D. (k.313v- 314).

Po wylicytowaniu na platformie aukcyjnej pojazdu, kierowca powodów A. P. udał się do warsztatu S. P. (1), w którym pojazd się znajdował, celem jego odbioru. Pojazd po wypadku został przywieziony do w/w warsztatu i stał ok. 2 miesiące, aż do czasu sprzedaży powodom. Przed odbiorem pojazdu kierowca A. P. został zapoznany przez swojego kierownika ze zdjęciami pojazdu umieszczonymi na platformie auto online. Dodatkowo kierowca otrzymał w wersji pisemnej opis wyposażenia samochodu i opis uszkodzeń, z uwagi iż zakup obejmował samochód powypadkowy. Po konsultacji telefonicznej z przedstawicielem pozwanego kierowca stawił się o umówionej godzinie i obejrzał pojazd. Podczas oględzin był obecny właściciel warsztatu samochodowego S. P. (1) oraz pozwany L. D.. Pierwszą rzeczą, która wzbudziła wątpliwości u kierowcy był stan opon, które były na tzw. „pół laczkach”. Uznał, że samochód stał długo bezczynnie i dlatego tak był ich stan. Opony wydawały mu się „zjechane”, tym samym skontaktował się ze swoim kierownikiem p. Ś., który stwierdził, że skoro są równomiernie zużyte to musi tak być. W dalszej kolejności kierowca obejrzał kabinę i przedział pasażerski, przy czym niczego nie brakowało. Przód był mocno rozbity. Ponad te wyżej wykonane czynności sprawdzające, kierowca nie miał możliwości dokładnego sprawdzenia auta, bez ingerencji w pojazd. Załadował samochód na lawetę oraz zapłacił gotówką cenę pojazdu. Po kilku dniach od przyjazdu samochód został oddany na warsztat, celem naprawy. Kierowca podczas naprawy podjął próbę dopompowania kół, jednakże okazało się, że opony wypełnione powietrzem nie nadają się do jazdy, bo są zniszczone. Gdy mechanik powodów zdjął wszystkie obudowy, osłony i cały przód okazało się, że skrzynia biegów jest wymieniona oraz iż jeden z elementów był przykręcony zupełnie na inne śruby, niż całość. Mechanik pokazał kierowcy, że są wtryski rozbite oraz że jest nienaturalnie rozbita pokrywa zaworów. Mechanik uznał, iż jest to niemożliwe, aby miało to miejsce na skutek kolizji. Nadto, mechanik zauważył, że usunięto ogrzewanie- webasto.

W związku z powyższymi zauważonymi uszkodzeniami w dniu 23 marca 2012r. rzeczoznawca samochodowy J. R., na zlecenie powodów sporządził opinię na temat stanu zakupionego pojazdu. We wnioskach opinii rzeczoznawca stwierdził, iż silnik w pojeździe został zmieniony, natomiast osprzęt silnika został niechlujnie podłączony. Opony w ilości 4 sztuk zostały zamienione, ich stan bieżnika był prawidłowy, jednakże po napompowaniu widniały duże balony świadczące o pęknięciu osnowy wewnętrznej płótna, przez co w ocenie rzeczoznawcy jest niemożliwym, aby pojazd jeździł na takich oponach, a charakter ich uszkodzeń nie świadczył o uszkodzeniu podczas wypadku. Nadto, rzeczoznawca wskazał, iż uszkodzenie głowicy, paska rozrządu, obudowy paska rozrządu, uszkodzenia wtrysków nie były związane z kolizją. Braki pod podłogą nadwozia typu webasto świadczyły o ich demontażu po kolizji. Po dokonaniu oględzin silnika widać było jednoznacznie zmianę głównego korpusu z układem tłokowo- korbowym - tzw. słupka silnika i dokręcenie całego osprzętu czołowego silnika. Był wyraźny i jednoznaczny kontrast między tymi elementami. Słupek silnika był suchy dość mocno skorodowany, bez żadnych plam oleju i brudu, natomiast cały osprzęt jest

dołączony od silnika, który był eksploatowany intensywnie, zabrudzony, zaoliwiony. Rzecznawca stwierdził, iż aby dostać się do tzw. słupka silnika trzeba było odkręcić cały osprzęt, w tym skrzynię biegów. Skrzynia biegów również była wymieniona na inną, o czym świadczyło świeże przykręcenie śrub oraz rozpięte cięgno zmiany biegów i rozpięte linki skrzyni biegów. Nadto, rzeczoznawca stwierdził, iż nie było możliwe znalezienie miejsca nabicia numerów silnika, zaś element korpusu silnika był tak skorodowany wżerowo, że warstwa korozji sięgała kilku milimetrów. Bez wchodzenia do kanału pewne uszkodzenia nie mogłyby być dostrzeżone, jak również bez odkręcenia pokrywy silnika. Opisane uszkodzenia umniejszały wartość pojazdu o 40 – 50 %.

Dowód: opinia rzeczoznawcy samochodowego wraz z dokumentacją zdjęciową (k. 10- 21), zeznania świadka A. P. (k. 118-119), zeznania świadka J. R. (k. 119-120), zeznania świadka S. P. (1) (k. 233), zeznania powoda M. S. (1) (k. 312-313v), częściowo zeznania pozwanego L. D. (k.313v- 314).

W piśmie z dnia 24 marca 2012r., na skutek sporządzenia powyższej opinii, powodowie odstąpili od umowy sprzedaży pojazdu marki R. (...) zawartej w dniu 16 marca 2012r. i wezwali pozwanego do zwrotu kwoty 21.500,00 zł., w terminie 7 dni, od dnia doręczenia wezwania oraz jednocześnie zobowiązali się do zwrotu pojazdu niezwłocznie po zwróceniu zapłaconej kwoty. W odpowiedzi na powyższe pozwany zakwestionował podstawy do zwrotu ceny za zakupiony pojazd, bowiem w jego ocenie opisane zastrzeżenia nie mają związku ze stanem faktycznym, bowiem osoba, która dokonywała odbioru pojazdu skrupulatnie go sprawdzała z protokołem licytacji i nie miała żadnym zastrzeżeń.

Dowód: pismo powodów wraz z potwierdzeniem odbioru (k. 22- 22v), pismo pozwanego z dnia 04.04.2012r. (k. 23), zeznania powoda M. S. (1) (k. 312-313v).

W dniu 12 kwietnia 2012r. powodowie złożyli w tut. Sądzie wniosek o zabezpieczenie dowodu i przeprowadzenie dowodu z oględzin pojazdu marki R. (...), nr rej. (...) przez biegłego z dziedziny motoryzacji. Postanowieniem z dnia 16 kwietnia 2012r. tut. Sąd w sprawie o sygn. akt V GCo 50/12 na podstawie art. 310 k.p.c. postanowił przeprowadzić w trybie zabezpieczenia dowód z oględzin w/w pojazdu przez biegłego sądowego z dziedziny motoryzacji na okoliczność jego stanu technicznego. Z przeprowadzonych oględzin dokonanych przez biegłego sądowego P. S. wynikało, iż wszystkie opony obciążone były wadami nie dopuszczającymi je do użytkowania w warunkach drogowych tj. posiadały wybrzuszenia i nieregularności na ścianach bocznych. Pojazd posiadał silnik z licznymi wadami i uszkodzeniami, które zostały wymienione w tejże opinii.

Dowód: wniosek o zabezpieczenie dowodu, postanowienie tut. Sądu o przeprowadzeniu dowodu, opinia biegłego sądowego P. S. w sprawie V GCo 50/12 (k. 2, 9,21-43.).

Zakres uszkodzeń auta był zdecydowanie większy, aniżeli wynikało to z kosztorysu naprawy i protokołu oględzin wykonanego przez pracowników (...) podczas likwidacji szkody. (...) różniło się od opisu na platformie i od kosztorysu. Pokrywa silnika jak i głowica silnika była wyłamana, pocięta pokrywa mechanizmu rozrządu, łańcuch rozrządu był rozerwany i wyjęty, przewody wysokiego ciśnienia odkręcone, wtryskiwacz cylindra był wyłamany, brak mocowań cylindrów 1. I 3., złącza cylindrów odłączone, co wskazywało na to, że ktoś ingerował w to auto. Kadłub silnika był pokryty grubą warstwą korozji i wżerami korozyjnymi, co nie powinno mieć miejsca w silniku zamontowanym w pojeździe i użytkowanym. W zakupionym przez powodów od pozwanego pojeździe marki R. (...) o numerze rejestracyjnym (...), wylicytowanym na aukcji internetowej P. (...) o nr aukcji (...) przed nabyciem go przez powodów dokonano zmiany podzespołów w postaci skrzyni biegów, silnika z wtryskami paliwa, turbiny doładowania, opon wraz z felgami. Z pojazdu usunięto również webasto, w które pojazd był wyposażony fabrycznie. Za auto w takim stanie nie była należna pozwanemu cena w kwocie 21.500,00 zł. Szacunkowa wartość pojazdu w stanie uszkodzonym uwzględniająca wszystkie uszkodzenia jakie posiadał samochód łącznie z uszkodzeniami silnika, uszkodzeniami ogumienia i brakiem webasta wynosiła ok. 8.500,00 zł. Koszt naprawy uwzględniający usunięcie wszystkich stwierdzonych uszkodzeń przewyższał wartość pojazdu na dzień szkody niemal dwukrotnie. Remont takiego auta w celu dalszej odsprzedaży był absolutnie nieopłacalny. Pojazd będący przedmiotem niniejszego postępowania fabrycznie został wyposażony w silnik o numerach (...). W pojeździe zamontowany, zaś jest silnik o numerach (...), który pochodził z samochodu R. (...) o numerze VIN (...), który jest zarejestrowany w Starostwie

(...) pod numerem OKR 21VT i stanowi własność pozwanego. Zespół napędowy, silnik z wtryskiwaczami, skrzynie biegów wymieniono na inne, pochodzące z samochodu o numerze rejestracyjnym (...) o numerze VIN (...). W pojeździe pomiędzy oględzinami wymieniono koła lub same opony na pochodzące z innego pojazdu, na co wskazuje zarówno stan ogumienia jak i inna marka opon na osi przedniej F..

Powodowie ponieśli w związku z zakupem koszty transportu samochodu na lawecie do miejsca ich siedziby. Średni koszt przewozu samochodu osobowego marki R. (...) na trasie P. gm. S. - K. ul. (...) z uszkodzeniami pokolizyjnymi wynosi około 2,74 zł. netto za każdy przejechany kilometr. Średni całkowity koszt za przewiezienie samochodu osobowego marki R. (...) na wskazanej wyżej trasie wynosi ok. 1.704,24 zł. brutto.

Dowód: akta szkody z dnia 16.01.2012r. nr PL (...) załączone do akt niniejszej sprawy, opinia biegłego sądowego R. W. (k. 233-374), uzupełniająca opinia biegłego R. W. (k. 399-403), wyjaśnienia biegłego R. W. (k. 463- 464), pismo Starostwa (...) (k. 177), zeznania powoda M. S. (1) (k. 312-313v), pismo (...) sp. z o.o. w W. (k. 191, 195),

Prowadzone na podstawie wyroku zaocznego wydanego w niniejszej sprawie postępowanie egzekucyjne przez Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym w Koninie M. S. (2) sygn. akt KM 777/13 doprowadziło do wyegzekwowania od pozwanego kwoty 34.910,67 zł. Na powyższą kwotę składała się kwota 30.853,39 zł, przyznana wierzycielowi, opłata egzekucyjna w kwocie 3.988,58 zł., oraz inne koszty 68,70 zł. Pełnomocnik powoda potwierdził wpłatę od komornika w łącznej kwocie 30.859,13 zł., na co przedłożył potwierdzenia przez komornika wpłat z dnia 17.06.2013r. na kwotę 18.427,39 zł. i z dnia 18.07.2013r. na kwotę 12.386,74 zł.

Dowód: zaświadczenie o dokonanych wpłatach wraz z dowodami wpłat (k.416-420, 472-476).

Materiał dowodowy, w oparciu o który ustalony został stan faktyczny sprawy Sąd uznał za wiarygodny.

Autentyczność, ani prawdziwość załączonych do akt sprawy dokumentów nie została przez żadną ze stron zaprzeczona. Sąd nie znalazł podstaw dla ich zakwestionowania z urzędu. Sąd dokumenty te uznał za w pełni wiarygodne, zaś z uwagi na ich treść istotne dla dokonania prawidłowego rozstrzygnięcia w sprawie.

Sąd dał wiarę zeznaniom świadków A. P., J. R., S. P. (1) oraz powoda M. S. (1) bowiem były spójne, logiczne i konsekwentne, a nadto korespondowały z materiałem dowodowym zgromadzonym w niniejszej sprawie.

Sąd dał częściowo wiarę wyjaśnieniom pozwanego L. D. w zakresie wskazanym w ustalonym stanie faktycznym. Sąd jednak odmówił wiary tymże wyjaśnieniom w przedmiocie wymiany silnika przed kolizją i zakupu pojazdu przez powodów w stanie przez nich wskazanym, albowiem powyższemu zaprzeczyła opinia biegłego sądowego R. W., który jednoznacznie stwierdził, iż kadłub silnika był pokryty grubą warstwą korozji i wżerami korozyjnymi, co nie powinno mieć miejsca w silniku zamontowanym w pojeździe i użytkowanym, sugerował, że silnik ten gdzieś musiał być położony, na pewno na świeżym powietrzu, może pod jakąś wiatą i dlatego był skorodowany i dalej wyjaśniał, iż na takich oponach, które widział zdecydowanie auto nie mogło jeździć, każda z tych opon była poważnie uszkodzona, zaś na opisie i zdjęciach z oględzin wykonanych przez (...) opony były dobre, uszkodzenia nie mogły powstać w okresie od kolizji do zakupu przez powoda, musiały być przełożone elementy później – po szkodzie. Tym samym w sposób niewątpliwy pozwany jest odpowiedzialny za stan pojazdu, który zakupili powodowie, a który był niezgodny z ofertą sprzedaży zamieszczoną na platformie aukcyjnej.

Sąd dał wiarę zeznaniom świadka H. F. w zakresie przywołanym do rekonstrukcji stanu faktycznego, jednakże świadek w głównej mierze poza wiedzą na temat kolizji pojazdu jak i okolicznością jego holowania do zakładu (...) nie posiadał wiedzy na temat późniejszych ustaleń stron, przedstawionej oferty sprzedaży, jak również ingerencji w stan pojazdu przez pozwanego.

Odnosząc się do treści art. 235 § 1 k.p.c. oraz przechodząc do oceny złożonej przez powodów opinii prywatnej rzeczoznawcy majątkowego J. R. należy wskazać, że postępowanie dowodowe odbywa się przed sądem orzekającym, chyba że sprzeciwia się temu charakter dowodu albo wzgląd na poważne niedogodności lub niewspółmierność kosztów

w stosunku do przedmiotu sporu. Powodowie w niniejszym postępowaniu przedstawili opinię sporządzoną przez J. R., która stanowiła opracowanie prywatne. Zgodnie, zaś z orzecznictwem, prywatne ekspertyzy opracowane na zlecenie stron czy to w toku procesu, czy jeszcze przed jego wszczęciem należy traktować w razie przyjęcia ich przez sąd orzekający, jako wyjaśnienia stanowiące poparcie z uwzględnieniem wiadomości specjalnych stanowisk stron (wyrok SN z dnia 11 czerwca 1974 r., II CR 260/74). W takiej sytuacji, jeżeli istotnie zachodzi potrzeba wyjaśnienia okoliczności sprawy z punktu widzenia wymagającego wiadomości specjalnych, sąd powinien według zasad unormowanych w kodeksie postępowania cywilnego dopuścić dowód z opinii biegłego. Oparcie rozstrzygnięcia na prywatnych ekspertyzach byłoby naruszeniem przepisów procedury cywilnej. Dlatego też, jeżeli strona dołącza do pisma procesowego ekspertyzę pozasadową i powołuje się na zawarte w niej twierdzenia i wnioski, ekspertyzę tę należy traktować jako część argumentacji faktycznej i prawnej przytaczanej przez stronę. Jeżeli strona składa taką ekspertyzę z intencją uznania jej przez sąd za dowód w sprawie, istnieją podstawy do przypisania jej znaczenia dowodu z dokumentu prywatnego zgodnie z art. 245 k.p.c. (wyrok SN z dnia 19.12.2012r. I CNP 41/12). Oznacza to, że pozasadowa opinia rzeczoznawcy stanowi jedynie dowód tego, że osoba, która ją podpisała wyraziła zawarty w niej pogląd, nie korzysta natomiast z domniemania zgodności z prawdą zawartych w niej twierdzeń. Niewątpliwie opinia prywatna, jako pochodząca od podmiotu nie wyznaczonego przez organ procesowy, nie może być uznana za produkt przeprowadzenia dowodu z opinii biegłego - ze wszystkim płynącymi stąd konsekwencjami. Tym samym postanowieniem z dnia 12 listopada 2014r. Sąd dopuścił dowód z opinii biegłego sądowego z dziedziny motoryzacji na istotne okoliczności sprawy wymagające wiedzy specjalnej a objęte zakresem wiedzy takiego biegłego. Biegły R. W. w sposób rzeczowy odniósł się do zakreślonej tezy dowodowej i przedstawił swoje wnioski w sposób przystępny. Biegły wskazał, na jakich okolicznościach i materiałach oparł swoje wywody. Porównanie jednak opinii sporządzonej przez biegłego sądowego, jak i przedłożonej przez stronę powodową opinii prywatnej rzeczoznawcy J. R. wskazuje na podobieństwo wniosków z nich płynących.

Na rozprawie w dniu 28 października 2014r. pełnomocnik pozwanego zgłosił w trybie art. 162 k.p.c. zastrzeżenia w przedmiocie dopuszczenia przez sąd wniosków dowodowych z pisma powoda z dnia 17.10.2013r. wskazując na naruszenie przepisów art. 207 § 6 k.p.c. oraz art. 217 § 2 k.p.c. jako spóźnione. Sąd dopuścił w/w wnioski dowodowe, bowiem ich rozpoznanie nie spowodowałoby zwłoki w rozpoznaniu sprawy.

Na rozprawie w dniu 12.09.2013r. Sąd zobowiązał powodów do złożenia w terminie 7 dni umowy zawartej ze spółką (...) S.A. w W. o świadczenie usług drogą elektroniczną za pośrednictwem Platformy (...) Pomoc (...) wraz ze wszystkimi załącznikami, w tym regulaminem świadczenia usług drogą elektroniczną na okoliczność ich treści, w szczególności niemożności obciążenia właściciela ruchomości wystawionej do sprzedaży za pośrednictwem Platformy (...) Pomoc (...) kosztami transportu, w terminie 7 dni pod rygorem skutków z art. 233 § 2 k.p.c., oddalając także wniosek w pozostałym zakresie. Nadto, oddalił wnioski dowodowe z punktu 7 i 8 sprzeciwu od wyroku zaocznego. Pełnomocnik pozwanego złożył zastrzeżenia do protokołu w trybie art. 162 k.p.c., jako że oddalenie w/w wniosków narusza art. 227 k.p.c. Sąd oddalił w/w wnioski dowodowe, bowiem nie miały one istotnego znaczenia dla rozstrzygnięcia sprawy.

Na rozprawie w dniu 21 kwietnia 2015r. pełnomocnik powoda M. L. podniósł, iż do kosztów transportu przyjęty został dystans 530 km w obie strony, bowiem taką ilość kilometrów podał kierowca holujący samochód, a cena 2,50 zł za kilometr wg standardu, tj. cennika wg którego wykonujemy usługi holownicze. Pełnomocnik pozwanego oświadczył, że dystans wynosi 230 km w jedną stronę, a nadto pozwany zakwestionował ten koszt, jako niewykazany i niezgodny z zapisami umowy łączącej stronę powodową z platformą (...). Pełnomocnik powoda M. L. oświadczył, że koszty nie obciążają sprzedającego w sytuacji, gdy wszystko jest zgodne z umową, ale gdy pozwany świadczył niezgodnie z umową, to koszty powinny być liczone, a także podniósł, iż firma powodów mieści się ok. 20 km za K.. Nadto, w tym zakresie wniósł o przeprowadzenie uzupełniającej opinii biegłego sądowego zgłoszonej jak w pozwie, w tym odnośnie kosztów parkingu i zabezpieczenia pojazdu. Sąd tym samym dopuścił dowód z uzupełniającej opinii biegłego sądowego na okoliczność wysokości kosztów transportu holowanego auta R. (...), nr rej. (...) z warsztatu S. P. (2) gm. S., koło K. do warsztatu powodów przy ul. (...) w K. (w obie strony) oraz oddalił dowód z opinii biegłego w pozostałym zakresie.

Na rozprawie w dniu 30 czerwca 2015r. Sąd zamkniętą rozprawę otworzył na nowo oraz celem wysłuchania biegłego na okoliczność wydanych opinii odroczył rozprawę.

Sąd zważył, co następuje:

Strony niniejszego postępowania łączyła umowa sprzedaży, uregulowana art. 535k.c. Powodowie zakupili u pozwanego samochód marki F. (...) za kwotę 21.500,00 zł. brutto. Istota niniejszej sprawy sprowadzała się do ustalenia czy przedmiotem oferty sprzedaży samochodu należącego do pozwanego był pojazd, który finalnie trafił do powodów, czy powodowie mieli możliwość wykrycia uszkodzeń samochodu podczas jego oględzin, czy ingerencja w stan pojazdu nastąpiła po jego zakupie, a przed wydaniem go powodom, czy powodom należy jest zwrot kosztów transportu pojazdu z miejsca zakupu do miejsca ich siedziby oraz czy pozwany jest zobowiązany do zwrotu kosztów parkingu i zabezpieczenia pojazdu do czasu zwrotu ceny.

Pojęcie wady fizycznej rzeczy sprzedanej zostało zdefiniowane w art. 556 § 1 k.c. Zgodnie z tym unormowaniem sprzedawca jest odpowiedzialny względem kupującego, jeżeli rzecz sprzedana ma wadę zmniejszającą jej wartość lub użyteczność ze względu na cel w umowie oznaczony albo wynikający z okoliczności lub przeznaczenia rzeczy, jeżeli rzecz nie ma właściwości, o których istnieniu zapewnił kupującego, albo jeżeli rzecz została wydana kupującemu w stanie niezupełnym. Tym samym przewidziana art. 556 § 1 k.c. odpowiedzialność sprzedawcy z tytułu rękojmi za wady fizyczne rzeczy jest odpowiedzialnością bezwzględną, której wystarczającą przesłanką faktyczną jest ustalenie, że sprzedana kupującemu rzecz wykazuje cechy kwalifikujące ją w danych stosunkach prawnych jako rzecz wadliwą (por. wyrok SN z 5 marca 2010 r., sygn. akt IV CNP 76/09, LEX 852575). Sąd Rejonowy przyjął, że rzecz będąca przedmiotem umowy sprzedaży zawartej między stronami sporu miała wady fizyczne, które nakazywały rozważenie odpowiedzialności sprzedawcy z tytułu rękojmi. Pozwany nie kwestionował, co do zasady faktu istnienia wad, jednakże zarzucał, iż przedmiotem oferty sprzedaży był pojazd, który finalnie trafił do powodów, którzy zachowując należyta staranność mogli te wady wykryć i odstąpić od oferty zakupu. Art. 557 § 1 k.p.c., stanowi, że sprzedawca jest zwolniony od odpowiedzialności z tytułu rękojmi, jeśli kupujący wiedział o wadzie w chwili zawarcia umowy. Przepis ten jednak na gruncie niniejszej sprawy w żaden sposób nie mógł stanowić podstawy oddalenia powództwa. Należy podkreślić, że powodowie w chwili zakupu wiedzieli o wadach powypadkowego samochodu, jednakże wiedza ta ograniczała się jedynie do kilku widocznych cech. W ofercie aukcyjnej nie przedstawiono do sprzedaży, jak się później okazało, pojazdu, którego zakres uszkodzeń był zdecydowanie większy, aniżeli wynikało to z kosztorysu naprawy i protokołu oględzin wykonanego przez pracowników (...) podczas likwidacji szkody. Pojazd ten w znacznie mierze odbiegał od opisu na platformie i od kosztorysu. Charakter dodatkowych uszkodzeń wskazywał na ingerencję osoby trzeciej w stan pojazdu. Z przeprowadzonego materiału dowodowego, zaś wynika, iż tej ingerencji dopuścił się pozwany, wymieniając chociażby silnik, pochodzący fabrycznie z innego pojazdu należącego do niego. Tym samym sprzedawca w okolicznościach niniejszej sprawy jest odpowiedzialny za wady fizyczne przedmiotu sprzedaży. Kupujący korzystając z przysługujących im z tytułu rękojmi uprawnień powoływali się na zupełnie inne wady samochodu, takie które bez wątpliwości były im nieznane w chwili zawierania umowy. Podstawowymi wadami, o jakich powód nie mógł wiedzieć w chwili zawierania umowy, był stan silnika z wtryskami paliwa, skrzyni biegów i turbiny, które zostały wymienione na inne skorodowane części, wyraźnie odróżniające się od pozostałych części pojazdu, bez ingerencji w pojazd przedstawiony przez pozwanego do sprzedaży, co zostało, również potwierdzone przez mechanika pozwanego S. P. (1). Rzeczywisty stan pojazdu powodowie poznali dopiero po przeprowadzeniu szczegółowej ekspertyzy przez rzeczoznawcę samochodowego J. R.. Powodowie, co prawda mieli świadomość, iż samochód jest w stanie powypadkowym, jednakże wiedza ta nie może być utożsamiana z wiedzą powodów o wadach stwierdzonych w późniejszym czasie. Jak słusznie zwrócił uwagę Sąd Najwyższy z treści art. 557 § 1 k.c. nie wynika, że sprzedawca był zwolniony od odpowiedzialności z tytułu rękojmi, gdy kupujący powinien o wadzie wiedzieć. Przeciwnie, z przepisu tego wynika, że aby nastąpił taki skutek kupujący musi o wadzie wiedzieć w chwili zawarcia umowy (por. wyrok SN z 16 lutego 2005 r., sygn. akt 546/04, LEX 1111001). Tym samym brak jest podstaw, ku temu, by twierdzić, że powodowie w chwili zawarcia umowy wiedzieli o innych uszkodzeniach, niż te wskazane w opisie oferty aukcyjnej, a tym samym by pozwany został zwolniony z odpowiedzialności względem nich. Powodowie niezwłocznie po wykryciu dodatkowych uszkodzeń (powymienianych części na uszkodzone, które nie miały związku

z kolizją), zawiadomili pozwanego pismem z dnia 24 marca 2012r. (k.22), a więc niespełna kilka dni od zakupu, o zaistniałych uszkodzeniach, odstąpili od umowy i wezwali do zwrotu zapłaconej kwoty 21.500,00 zł., w terminie 7 dni, od dnia doręczenia wezwania, jednocześnie zobowiązując się do zwrotu pojazdu niezwłocznie po zwróceniu zapłaconej kwoty. Kwestię tę normuje art. 560 § 1 k.c., zgodnie z którym jeżeli rzecz sprzedana ma wady, kupujący może od umowy odstąpić albo żądać obniżenia ceny. Uprawnienia te mają w ocenie Sądu charakter równorzędny. Jednakże sformułowanie przepisu wskazuje, że kupujący może skorzystać tylko z jednego uprawnienia. Prawo wyboru między uprawnieniami z rękojmi jest prawem kształtującym, zatem jego dokonanie wiąże kupującego, strona korzystająca z instytucji rękojmi winna dokonać wyboru jednego z przysługujących jej uprawnień i złożyć stosowne oświadczenie woli w terminie, o którym mowa w art. 568 § 1 k.c. (por. wyrok S.A. w Katowicach z 5 marca 2009 r., sygn. akt V ACa 484/08, LEX 508538). Powodowie skorzystali z uprawnienia do żądania odstąpienia od umowy, na podstawie art. 560 § 1 k.c., a w konsekwencji mogli żądać zwrotu zapłaconej ceny. Pozwany, zaś winien był zastosować się zgodnie z wystosowanym roszczeniem i dokonać zwrotu ceny, za jednoczesnym zwrotem pojazdu. Koszt naprawy uwzględniający usunięcie wszystkich stwierdzonych uszkodzeń przewyższał bowiem wartość pojazdu na dzień szkody niemal dwukrotnie i remont takiego auta w celu dalszej odsprzedaży był absolutnie nieopłacalny.

Z uwagi na powyższe, powodom należy zwrot kosztów transportu pojazdu z warsztatu, w którym pojazd się znajdował do ich siedziby w kwocie 1.629,75 zł., o którą wnosili. Sporządzona uzupełniająca opinia biegłego wykazała, iż średni koszt przewozu samochodu osobowego marki R. (...) na trasie P. gm. S. – K. ul. (...) z uszkodzeniami pokolizyjnymi wynosi około 2,74 zł. netto za każdy przejechany kilometr, zaś średni całkowity koszt za przewiezienie samochodu osobowego na wskazanej wyżej trasie ustalono na około 1.704,24 zł. brutto. Wobec zatem okoliczności, iż powodowie dochodzili kwoty 1.629,75 zł. należało przyznać im zwrot tejże kwoty.

Mając na uwadze powyższe, Sąd w pkt I wyroku, na podstawie art. 535 k.c. utrzymał w mocy wyrok zaoczny Sądu Rejonowego w Koninie z dnia 17.10.2012r. w sprawie o sygn. akt V GC 305/12, w części zasądzającej kwotę 23.129,75 zł. z ustawowymi odsetkami od kwot 21.500,00 zł. od dnia 07.04.2012r. do dnia zapłaty, 1.629,75 zł. od dnia 14.06.2012r. do dnia zapłaty.

Wobec niewykazania przez stronę powodową poniesienia kosztów parkingu i zabezpieczenia pojazdu oraz z uwagi na okoliczność, iż zakupiony pojazd znajdował się na parkingu w siedzibie strony powodowej, przez co nie powstały żadne dodatkowe celowe koszty w tym zakresie, które powodowie musieliby ponieść, powodujące uszczerbek w ich majątku, Sąd w pkt II wyroku uchylił wyrok zaoczny Sądu Rejonowego w Koninie z dnia 17.10.2012r. w sprawie o sygn. akt V GC 305/12, w części zasądzającej kwotę 1.648,20 zł. z ustawowymi odsetkami od dnia 14 czerwca 2012r. i w tym zakresie powództwo oddalił oraz uchylił postanowienie o kosztach zawarte w wyroku zaocznym.

W wyniku przeprowadzonego postępowania egzekucyjnego na podstawie wyroku zaocznego, opatrzonego rygorem natychmiastowej wykonalności powodowie uzyskali zwrot łącznej kwoty 30.853,39 zł. Mając na uwadze treść art. 338 § 1 k.p.c., która stanowi, iż uchylając lub zmieniając wyrok, któremu nadany został rygor natychmiastowej wykonalności, sąd na wniosek pozwanego orzeka w orzeczeniu kończącym postępowanie o zwrocie spełnionego lub wyegzekwowanego świadczenia lub przywrócenia poprzedniego stanu, należało w pkt III wyroku nakazać powodom M. S. (1) i M. L. solidarnie zwrot na rzecz pozwanego L. D. wyegzekwowanego świadczenia w kwocie 2.153,73 zł., stosownie do wyniku postępowania tj. w zakresie wygranej (7 %) z 30.853,39 zł, odmawiając zwrotu wyegzekwowanych kosztów postępowania egzekucyjnego jako niezasadnych.

O kosztach procesu orzeczono na podstawie art. 98 k.p.c., w myśl którego strona przegrywająca sprawę obowiązana jest zwrócić przeciwnikowi na jego żądanie koszty niezbędne do celowego dochodzenia praw i celowej obrony.

Koszty postępowania poniesione przez powodów w związku z niniejszą sprawą obejmują kwotę 4. 233,39zł., na którą składa się kwota 1.239,00 zł. tytułem opłaty sądowej, kwota 17 zł. tytułem opłaty skarbowej od pełnomocnictwa, kwota 2.000,00 zł. tytułem poniesionej zaliczki na opinię biegłego, kwota 124 zł. tytułem opłaty od zażalenia oraz kwota 853, 39 zł jako koszty sądowe w sprawie V GCo 50/12 tut. Sądu. Pozwany zaś poniósł koszty w łącznej kwocie 2.891,50 zł,

na którą złożyły się koszty zastępstwa procesowego wraz z opłatą skarbową od pełnomocnictwa w kwocie 2417 zł oraz wykorzystana zaliczka na poczet wynagrodzenia biegłego w kwocie 474, 50 zł.

W pkt IV wyroku należało uwzględnić, iż powodowie wygrali proces wobec pozwanego w 93 %, zaś pozwany przegrał go w 7%. Tym samym Sąd zasądził od pozwanego na rzecz powodów kwotę 3.734,64 zł. tytułem zwrotu kosztów procesu.

SSR Iwona Szczepańska